

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS TZAV • MAAMAR 7

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת להוי' אלקיך וגו'

“Durante seis dias comereis matsot,
e no sétimo dia haverá uma Atseret”

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak

LikuteiTorah.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

likuteitorah.com/pt/likutei-torah/tzav/7/

1 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת להוי' אלקיך וגו'. וצ"ל אומרו ית' ששת ימים תאכל מצות והלא לעיל מיני' אמר שבעת ימים תאכל עליו מצות.

“Durante seis dias comerás matsot, e no sétimo dia [haverá] uma Atseret para Havayá, teu D'us”, etc. Agora, é preciso compreender por que Ele, bendito seja, diz: “Durante seis dias comerás matsot”, quando pouco antes dissera: “Durante sete dias comerás matsot com ela”.

אך הענין דכאן אין הכוונה להזהיר על אזהרת אכילת מצה אלא על שביום ה' עצרת כו'.

Mas a questão é que aqui a intenção não é repetir a ordem de comer matsá, mas [dizer] que no sétimo dia há uma Atseret, etc.

אך מה שהקדים ששת ימים תאכל מצות משמעות הכתוב הוא דע"ז שששת ימים תאכל מצות ע"ז יהיה אח"כ וביום השביעי עצרת כו'.

Mas, quanto ao fato de começar dizendo “Durante seis dias comerás matsot”, o sentido do versículo é que, por meio disso — de “durante seis dias comerás matsot” —, haverá depois “e no sétimo dia, uma Atseret”, etc.

2 ולהבין מהו ענין השייכות דאכילת מצה ששת ימים להיות ע"ז וביום השביעי עצרת, ועוד דהנה ענין וביום השביעי עצרת להוי' אלקיך היינו לפי שבשביעי של פסח היה הנס דק"ס [דקריעת ים סוף].

Agora, precisamos compreender qual é a relação entre comer matsá durante seis dias e haver, por meio disso, “e, no sétimo dia, uma Atseret”. Além disso, [o sentido de] “e, no sétimo dia, uma Atseret para Havayá, teu D'us” é que, no sétimo [dia] de Pêssach, ocorreu o milagre da Abertura do Mar de Juncos.

3 והנה פסח מצרים היה חימוצו נוהג רק יום אחד וא"כ הרי זכו לק"ס [לקריעת ים סוף] שלא ע"י אכילת מצה כל ששת הימים, ומדוע לדורות נאמר שבעת ימים תאכל עליו מצות

Ora, [na] Páscoa do Egito, a proibição de chamêts vigorava apenas por um dia; sendo assim, eles mereceram a Abertura do Mar dos Juncos sem comer matsá durante todos os seis dias. Por que, então, se diz para as gerações [futuras]: “Durante sete dias comerás matsot com ela”,

וגם דדוקא ע"י שששת ימים תאכל מצות ע"ז הוא שיוכלו לבוא להיות וביום השביעי עצרת כו'.

e também, [por que] é especificamente por meio de “durante seis dias comerás matsot” que poderão chegar a “e no sétimo dia, uma Atseret”, etc.?

4 וגם להבין מה דבשביעי של פסח נאמר עצרת להוי' אלקיך ובשמיני עצרת נאמר עצרת תהיה לכם, גם

Também é preciso compreender por que, a respeito do sétimo [dia] de Pêssach, está escrito: “uma Atseret para Havayá, teu D'us”, enquanto a respeito de Shemini Atseret está escrito: “uma Atseret será para vós”. Também,

להבין מ"ש ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה כו',

[é preciso] compreender o que está escrito: “E assaram a massa que haviam tirado do Egito em bolos de matsot, pois não tinha fermentado, porque foram expulsos do Egito e não puderam demorar-se”, etc.,

דמשמע שזהו נתינת טעם למה שאפו מצות ולא חמץ לפי שגורשו ממצרים ולא הספיק להחמיץ.

o que dá a entender que isso explica por que assaram matsot e não chamêts: porque foram expulsos do Egito e [a massa] não teve tempo de fermentar.

5 וזה תמוה דהרי נאסר להם אכילת חמץ יום האחד עכ"פ [על כל פנים] כדאיתא בפסחים דף צ"ו ע"ב. וא"כ איך היו יכולים לאפות חמץ עד שצריך נתינת טעם כי גורשו כו'.

Mas isso é intrigante, pois a ingestão de chamêts lhes era proibida pelo menos durante aquele dia, como consta em Pesachim, folio 96b. Sendo assim, como poderiam ter assado chamêts, a ponto de ser necessário apresentar a razão “porque foram expulsos”, etc.?

גם להבין מ"ש בהגדה מצה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם.

Também é preciso entender o que se diz na Hagadá: “Esta matsá que comemos, por que razão? Porque a massa de nossos antepassados não teve tempo de fermentar, antes que se revelasse a eles o Rei dos reis dos reis, o Santo, bendito seja Ele, e os redimisse.”

6 והרי בלאה"נ [בלאו הכי נמי] כבר נצטוו על מצות ומרורים יאכלוהו, ועוד דזה שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים היה אחר חצות לילה.

Pois, de qualquer modo, eles já haviam sido ordenados: “Com matsot e ervas amargas o comerão.” Além disso, a revelação, para eles, do Rei dos reis dos reis ocorreu depois da meia-noite.

וצווי על מצות ומרורים יאכלוהו היינו קודם חצות לילה שהפסח אינו נאכל אלא עד חצות

E a ordem: “Com matsot e ervas amargas o comerão” é para antes da meia-noite, pois a oferta de Pêssach só pode ser comida até a meia-noite;

וכן מזה זו שאנו אוכלים הוא ג"כ קודם חצות דוקא וא"כ איך הוא על שום כו' שנגלה כו'.

e, do mesmo modo, esta matsá que comemos também deve ser comida especificamente antes da meia-noite. Sendo assim, como se pode dizer que é “por causa de”, etc., “que Se revelou”, etc.?

והענין הוא דהנה גבי בערב תאכלו מצת כתיב מצת חסר וי"ו וגבי ויאפו כו' עוגות מצות כתיב מצות מלא כוי"ו.

A explicação é a seguinte: a respeito de “À noite comereis matsot”, a palavra matsot está escrita מצת, sem vav; mas, a respeito de “E assaram”, etc., “bolos de matsot”, matsot está escrita מצות, por extenso, com um vav.

והיינו כי הוי"ו זהו ההמשכה שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים (ועיין בזה ויצא דקני"א א' וברע"מ [וברע"א מהימנא] פ' פנחס דרנ"א ב').

Isso porque o vav representa a extensão para baixo, [isto é,] que Se revelou a eles o Rei dos reis dos reis (e veja-se o Zohar, Vayetze, fôlio 157a, e o Raaya Mehemna, Parshas Pinchas, fôlio 251b).

וא"כ היה ב' בחי' מזה. הא' מ"ש בערב תאכלו מצת שהיא מזה דקודם חצות והיא מצת חסר וי"ו.

Sendo assim, havia dois níveis de matsá. O primeiro é o que está escrito: “À noite comereis matsot”, que é a matsá de antes da meia-noite e está escrita מצת, sem vav.

והב' מ"ש ויאפו כו' מצות כו' והוא המזה שאחר חצות והוא מלא כוי"ו דהיינו אחר שנגלה עליהם כו'.

E o segundo é o que está escrito: “E assaram”, etc., “matsot”, etc.; esta é a matsá de depois da meia-noite, escrita por extenso, com vav, isto é, depois que Se revelou a eles, etc.

7 וע"כ אמר בהגדה מזה זו שאנו אוכלים על שום מה על שום שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים כו' שהוא ענין מצות מלא כוי"ו שהיה אחר חצות דוקא.

Portanto, diz-se na Hagadá: “Esta matzá que comemos, por que razão? Porque a massa de nossos antepassados não teve tempo de fermentar antes que se revelasse a eles o Rei dos reis dos reis”, etc.; isso se refere à palavra “matzot”, escrita com um vav, que foi especificamente depois da meia-noite.

דהמצה זו שאנו אוכלים הוא ג"כ מבחי' זו והיינו מדכתיב ששת ימים תאכל מצות בוי"ו, שמזה מוכח דמצה זו שאנו אוכלים היא ג"כ מבחי' ומדרגה זו. ולכן עי"ז יומשך להיות וכיום השביעי עצרת כו':

Pois esta matzá que comemos também pertence a este nível, como [se vê] pelo que está escrito: “Durante seis dias comereis matzot”, com um vav; disso se comprova que esta matzá que comemos também pertence a este nível e grau. E, portanto, por meio disso, será atraído “e no sétimo dia, uma Atzeret”, etc.

8 ב ולהבין כ"ז [כל זה] צריך להקדים ענין מ"ש כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו', דבזה מתורץ הקושיא איך

2. Para compreender tudo isso, é preciso primeiro introduzir [o significado de] “Pois não só de pão vive o homem” etc., pois isso resolve a questão de como

יש בכח המאכל להחיות את האדם הלא הלחם הוא בחי' צומח והאדם הוא בחי' מדבר וא"כ איך יהיה הצומח בחי' מחיה להמדבר שלמעלה ממנו הרבה.

o alimento tem o poder de dar vida à pessoa. Não é o pão do nível do vegetal, e o homem do nível do falante? Sendo assim, como pode o vegetal ser aquilo que dá vida ao falante, que está muito acima dele?

אלא כי לא על הלחם לבדו מצד עצמות הלחם יחיה האדם, אלא על כל מוצא פי הוי' שמלובש ממש בהלחם, דהיינו ממאמר תדשא הארץ דשא, וכמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' עקב

Mas [a resposta é]: “Não só de pão”, em virtude da própria essência do pão, “vive o homem”; ele vive, porém, “de tudo o que sai da boca de Havayá”, que está de fato revestido no pão, a saber, da declaração “Que a terra faça brotar vegetação”, como está escrito no Likkutei Torah do Arizal, Parashat Ekev,

כי אותו דבר ה' נכנס באותו המזון והוא זן ומחיה את האדם. אך צ"ל דהלא גם באדם מלובש דבר ה' ממאמר נעשה אדם.

que essa palavra de D'us entra naquele alimento, e o nutre e lhe dá vida. Mas é preciso compreender: a palavra de D'us também não está revestida no homem, por meio da declaração “Façamos o homem”?

9 וא"כ למה יקבל חיות מהלחם שמלוכש בו ממאמר תדשא כו'. אך הענין הוא ע"פ המבואר בכמה מקומות [ועמ"ש בפ' בשלח בד"ה

Se é assim, por que recebe força vital do pão, no qual está revestida [a palavra] da declaração "Que [a terra] produza", etc.? A explicação, porém, baseia-se no que é explicado em vários lugares [e veja o que está escrito na Parashat Beshalach, no discurso que começa

להבין ענין לחם משנה] דבחי' דצ"ח [דומם צומח חי] שרשן הוא מבחי' עולם התהו שקדם לבחי' עולם התיקון כו' אלא שנשתלשלו בריבוי המדרגות וע"י שבה"כ [שבירת הכלים] עד שירדו למטה מטה ונתהוו מהם דברים גשמיים.

"Para compreender o assunto de lechem mishneh (os dois pães)": a raiz do inanimado, do vegetal e do animal provém do nível do Mundo de Tohu (Caos), que precedeu o nível do Mundo de Tikkun (Retificação), etc.; eles, porém, desceram por muitos níveis e passaram pela quebra dos recipientes (shevirat hakeilim), até chegarem muito abaixo, e deles se formarem coisas físicas.

10 והאדם שרשו מעולם התיקון ועיקר בחי' עולם התיקון הוא בחי' חכמה דאצי". ונקרא המשכת מוחין כי בחכמה אתברירו והאדם שיש בו נפש השכלית שרש השתלשלותה הוא ג"כ מבחי' חכמה.

E a raiz do homem está no Mundo de Tikun, e o elemento principal do Mundo de Tikun é o nível de Chochmá (sabedoria) de Atsilut. Isso é chamado de "extração dos mochin, o intelecto", pois "por meio de Chochmá eles foram refinados". E o homem, que possui uma alma intelectual, também tem a raiz de sua cadeia descendente no nível de Chochmá.

ושבה"כ [ושבירת הכלים] שהיה בעולם התהו הוא בבחי' ז' מדות, אמנם הם בחי' המדות שלמעלה מהחכמה דאצי' ונקי' בהמה רבה [וע' בע"ח [בעץ חיים] ש"ח שהדעת דתהו נפל בשבה"כ [בשבירת הכלים] וגם שבז"ת [שבז' תחתונות] הי' [היה] כלול ג"כ כח המוחין שבמדות כו'

E a quebra dos recipientes que ocorreu no Mundo de Tohu deu-se no nível das sete midot, mas essas eram as midot que estão acima de Chochmá de Atsilut, e são chamadas de "a grande besta" (behemah rabbah) [e veja Etz Chaim, Shaar 8, onde se explica que Daat de Tohu caiu na quebra dos recipientes, e também que nas sete inferiores [Sefirot] estava incluída a força dos mochin que há nas midot, etc.

ולכן הנה"ב [הנפש הבהמית] שבאדם שנלקחה מקי"נ [מקליפת נוגה] משבה"כ [משבירת הכלים] היא גי"כ משכלת ומשגת כו' ועמ"ש בפי מקץ בד"ה המגביהי לשבת כו'].

E, portanto, a alma animal do homem, que foi tomada de kelipat nogah, proveniente da quebra dos recipientes, também raciocina e compreende, etc. E veja o que está escrito na Parashat Mikets, no maamar que começa “Aquele que está entronizado nas alturas”, etc.]

11 ולפי שלא היה בהם בחי' ההתכללות נשברו ונפלו ונמצא הן למטה מהאדם ולכן צריכים להתברר ע"י האדם דוקא כי בחכמה אתברירו כנ"ל.

E, como não havia neles a [qualidade da] interinclusão, eles se quebraram e caíram, ficando assim abaixo do homem; por isso, precisam ser refinados especificamente por meio do homem, pois “por meio da Chochmá são refinados”, como mencionado acima.

אך לאחר שמתבררים הם מחי' את האדם מצד שרשן שהוא למעלה מהאדם, וזהו כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם דהנה

Mas, uma vez refinadas, elas dão vida ao homem em virtude de sua raiz, que está acima do homem. E este é [o significado de] “mas por tudo o que sai da boca de D'us vive o homem”. Pois

פי' מוצא פי ה' הוא המקור ושרש שמשם נמשכו להיות גילוי המאמרות מפי ה' ובבחי' מקורן ושרשן הרי הלחם נלקח מבחי' עליונה יותר כנ"ל.

o significado de “o que sai da boca de D'us” é a fonte e a raiz de onde as declarações foram extraídas para serem reveladas pela boca de D'us; e, no nível de sua fonte e raiz, o pão provém de um nível mais elevado, como mencionado acima.

12 וזהו הטעם שהמאמר נעשה אדם הוא האחרון בעשרה מאמרות שהמאמרו' [שהמאמרות] תדשא ותוצא הארץ כו' כולם הם קודמים למאמר נעשה אדם והיינו מטעם הנ"ל להיות ששרשן בעולם התהו שקדם לעולם התיקון ששם שרש האדם.

E esta é a razão pela qual a declaração “Façamos o homem” é a última das Dez Declarações, enquanto as declarações “Faça [a terra] brotar” e “Que a terra produza”, etc., todas precedem a declaração “Façamos o homem”: isso se deve à razão mencionada acima, pois sua raiz está no Mundo do Tohu, que precedeu o Mundo do Tikun, onde se encontra a raiz do homem.

ולכן אמר רב נחמן והאי דלא אמרית לך באורתא דלא אכלי בישראל דתורא (בב"ק [בבבא קמא] דע"ב), שנמצא מוכן מזה שהמאכל מוסיף חיות ג"כ בכח החכמה והשכל של האדם.

E por isso Rav Nachman disse: “E o motivo por que não lhe disse [isto] à noite é que eu não havia comido carne bovina” (em Bava Kamma, fólho 72). Disso se entende que o alimento também acrescenta força vital à capacidade de sabedoria e intelecto da pessoa.

וכן ארז"ל [אמר רבותינו זכרונם לברכה] שאין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעום טעם דגן והיינו מטעם הנ"ל להיות

E, do mesmo modo, nossos Sábios, de abençoada memória, disseram que uma criança não sabe chamar “Pai” até provar o gosto do grão; e isso se deve à razão mencionada acima, pois

כי שרש המאכלים הן למעלה בעולם התהו שהוא למעלה מהחכמה דתיקון ע"כ יש בהם הכח והיכולת לחזק ולהוסיף גם כח החכמה של האדם [ועמ"ש ע"פ וידבר משה אל ראשי המטות].

a raiz dos alimentos está acima, no Mundo do Tohu, que está acima da Chochmá do Tikun; por isso, eles têm o poder e a capacidade de fortalecer e acrescentar até mesmo à capacidade de Chochmá da pessoa [e veja o que está escrito sobre o versículo “E Moshe falou aos chefes das tribos”].

13 וכמ"כ [וכמו כן] הנה יובן בעבודת ה' שזהו ענין בירורי [בירורים / בירורין] דרפ"ח ניצוצין דתהו שמלוכשים בדברים הגשמיים שמתבררי [שמתבררים] ועולים למעלה בבחי' התיקון שרש נפש האלקית,

Assim também, isso será compreendido no serviço a D'us: trata-se do refinamento das 288 centelhas de Tohu, que estão revestidas em coisas físicas e são refinadas e elevadas ao nível de Tikun, a raiz da alma divina;

והיינו ע"י עבודת ה' בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה שבחי' כח וחיות שניתוסף בו ע"י האכילה לש"ש [לשם שמים] הוא נכלל באחד ואהבת ומוסיף כח ההתבוננות והתפעלות האהבה לה' להיות ההתבוננות והדעת והאו"ר [והאהבה ויראה] בתוקף והתקשרות יותר מכח נפש האלהית עצמה,

isto é, por meio do serviço a D'us no Shemá e na oração. A força e a força vital que lhe são acrescentadas por meio da alimentação em prol do Céu são incluídas em “Um” e “E amarás”, e acrescentam força à contemplação e ao despertar do amor a D'us, de modo que a contemplação, o Daat e o amor e temor se manifestem com maior intensidade e ligação do que [provém] da própria força da alma divina;

דהיינו מטעם הנ"ל להיות שמלובש בהן בחי' רפ"ח ניצוצין דתהו שלמעלה מבחי' התיקון ע"כ ביכולתם להוסיף עילוי גם לבחי' חכמה ומדות שבנפש האלהית

isto é, pelo motivo mencionado acima: como as 288 centelhas de Tohu estão revestidas nelas, centelhas que estão acima do nível de Tikun, elas podem, portanto, acrescentar elevação até mesmo à Chochmá e às midot da alma divina

(וכנודע מענין והחיות נושאות כו' וכמ"ש בפ' יתרו ע"פ זכור את יום השבת לקדשו כו') בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה ועסק התורה ומצות:

(como se sabe a respeito do assunto de “e os chayot carregam”, etc., e conforme explicado na Parashat Yitro, sobre o versículo “Lembra-te do dia de Shabat para santificá-lo”, etc.) no Shemá, na oração e na dedicação à Torá e às mitsvot.

14 ג וע"פ הקדמה הנ"ל יובן ג"כ בענין מצות אכילת מצה בחג הפסח דמבואר בזהר ויצא קנ"ז ב' דכמו שבהשכלת גשמיות אין התינוק יודע ומשכיל כלום עד שטועם לחם וכמבואר הטעם למעלה.

3. E, de acordo com a introdução acima, também se compreenderá o tema da mitzvá de comer matsá na festa de Pêssach. Pois está explicado no Zohar, Vayetze, [fólio] 157b, que, assim como no entendimento das coisas físicas uma criança nada sabe nem compreende até provar pão, conforme se explicou acima a razão disso,

כך בצאת ישראל ממצרים לא ידעו להשכיל גדולת ה' עד שאכלו מצה שהיא בחי' לחם היוצא מן הארץ העליונה.

assim também, quando Israel saiu do Egito, não sabia apreender a grandeza de D'us até comer matsá, que é o nível do pão que brota da terra superior.

שעל מוצא פי ה' הנמשך בלחם זה יחיה האדם והנפש אלקית לידע ולהכיר את מי שאמר והיה העולם.

Pois é por aquilo que sai da boca de D'us, que é atraído para esse pão, que o homem e a alma divina vivem, para conhecer e reconhecer Aquele que falou, e o mundo veio a ser.

15 וכמו שנמשך חיות סתם לנפש השכלית מלחם גשמי כנ"ל. כך נמשך מאכילת מצה בפסח חיות לדעת הנפש האלקית.

E assim como a força vital simples é atraída para a alma intelectual a partir do pão físico, como mencionado acima, também da ingestão de matsá em Pêssach é atraída força vital para o Daat da alma divina.

והענין כי החמץ הוא בחי' הגבהה והתנשאות שתופח ועולה ומגביה א"ע [את עצמו], משא"כ מצה שאין בה שום הגבהה, וכמ"כ [וכמו כן] בעבודת ה' חמץ הוא בחי' התנשאות וגסות הקליפה משא"כ מצה בחינת שפלות והכנעה בבחי' בטל רצונך [וזהו]

A explicação é que chamêts representa [a qualidade de] elevação e autoexaltação, pois cresce, sobe e se eleva, ao passo que a matsá não tem elevação alguma. Do mesmo modo, no serviço a D'us, chamêts representa a autoexaltação e a grosseria da kelipá, enquanto a matsá representa a humildade e a submissão, no modo de "Anula tua vontade" [e isto é

כי יתחמץ לבבי המשיל הלב הנוטה להרשיע לחמץ, וכן בלשון רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] (בר"ה [בראש השנה] ד"ג סע"ב [סוף עמוד ב]) כאן קודם שהחמיץ כאן לאחר שהחמיץ,

"Pois meu coração se amargurou (yischamêts)": [o versículo] compara a chamêts o coração que se inclina para a maldade. E assim também na linguagem de nossos Sábios, de abençoada memória (Rosh HaShanah, folio 3, end of side b): "Aqui, antes de ele se tornar amargurado; aqui, depois de ele se tornar amargurado."

וכן משלו היצה"ר [היצר הרע] לשאור ואמרו מי מעכב שאור שבעיסה מעכב והיינו מפני שבחי' גסות הוא מקור כל הנפילות לתאוות וכל מיני רע ה' ישמרנו].

E assim também compararam o yetser hará ao fermento e disseram: "Quem nos impede? O fermento na massa nos impede." Isso porque a grosseria é a fonte de todas as quedas em desejos e em toda espécie de mal, que D'us nos proteja].

16 והנה ידוע דבגלות מצרים היו ישראל מקושרים מאד למטה והיה שכלם ומדותם בבחי' המיצרים וגבולים גשמיות העולם הגורמים להיות יש ונפרד כו',

Ora, é sabido que, no exílio do Egito, Israel estava muito ligado ao que é inferior, e seu intelecto e seus atributos emocionais (midot) encontravam-se nos estreitos (meitzarim) e limites da materialidade do mundo, que fazem com que [algo] se torne uma existência separada (yesh), etc.

ועיקר יצ"מ [יציאת מצרים] הוא ע"י שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים שהוא בחי' אור א"ס ב"ה שלמעלה מסדר ההשתלשלות שע"י נמשך בהם בחי' הביטול

E a essência do Êxodo do Egito ocorreu por meio da revelação a eles do Rei dos reis dos reis, que é o nível da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, acima da ordem da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut); por meio disso, foi atraído para dentro deles o aspecto da autoanulação (bitul),

וכמאמר ובמורא גדול זו גילוי שכינה וע"י ביטול ויראה עילאה זו יצאו מכל המיצרים וגבולים.

como ensina o dito: “E com grande temor”: esta é a revelação da Shechiná.” E, por meio dessa autoanulação e desse temor superior (yirá ilaá), eles saíram de todos os estreitos e limites.

17 וכן יצ"מ [יציאת מצרים] בגשמיות כו' וזה היה אחר חצות לילה, אמנם נצטוו תחלה באכילת מצה קודם חצות כמ"ש בערב תאכלו מצת

E assim também o Êxodo físico do Egito etc. Isso ocorreu depois da meia-noite. Mas, primeiro, eles foram ordenados a comer matsá antes da meia-noite, como está escrito: “À noite comereis matsot”,

שהוא בחי' ביטול רצון והכנעה ושפלות הנמשך מבחי' יראה תתאה שזה הוא ההכנה והכלי לבחי' הגילוי ויראה עילאה הנמשך ונתגלה להם אחר חצות כו',

que é o nível de anulação da [própria] vontade, submissão e humildade, decorrente do nível de temor inferior (yirá tataá); isso é a preparação e o recipiente para a revelação e o temor superior, que desceu e lhes foi revelado depois da meia-noite etc.

וגם נק' המצה בזהר מיכלא דמהימנותא שהאמונה הוא ג"כ בחי' ביטול שמבטל שכלו ואינו מבקש טעם רק מאמין האמת באמונה הטהורה.

E também a matsá é chamada no Zohar de “alimento da fé” (michla di-mehemnusa), pois a fé também é um nível de bitul: a pessoa anula seu intelecto e não busca razões, mas acredita na verdade com fé pura.

18 ונמשך בחי' זו בנשמה ע"י מצות אכילת מצה. והוא ע"ד שנו' [שנוכר] לעיל ממשל שהלחם מחיה את האדם, והוא ע"ד מ"ש רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] שאין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעום כו',

E este nível é atraído para a alma por meio da mitzvá de comer matsá. Isso segue a linha do que foi mencionado acima, a partir da analogia de que o pão dá vida ao ser humano; e segue também a linha do que disseram nossos Sábios, de abençoada memória: uma criança não sabe chamar “Pai” até provar, etc.

דהנה ידיעת התינוק להיות קורא אבא שנמשך ונתחדש בו ע"י טעם טעם לחם, אין ידיעה זו אצלו בבחי' הבנה וטעם ודעת גמור שהרי אינו יודע איך הוא אביו ולמה צריך לאהוב אותו ועכ"ז [ועם כל זה] הוא קורא אביו

Pois o conhecimento que leva a criança a chamar "Pai", que foi atraído para dentro dela e nela surgiu de novo por ter provado o sabor do pão, não é nela da ordem do entendimento, da razão e do conhecimento completo, pois ela não sabe como este é seu pai nem por que deve amá-lo; apesar disso, chama-o de pai.

ונמצא זו הקריאה הוא ההתקשרות שלו באביו שלא ע"י טעם ודעת המושג אצלו כ"א בבחי' הכרה בלבד והוא בחי' קטנות מאד למטה מן הטעם ודעת.

Conclui-se que esse chamado é o vínculo dela com o pai, não por meio de razão e conhecimento que ela apreenda, mas apenas como reconhecimento; e é um nível de extrema pequenez (katnut), abaixo da razão e do conhecimento.

19 ומ"מ ההתקשרות ההוא חזק מאד עד שנפשו קשורהמאד בנפש אביו. והיינו מפני שהדעת ההוא שנתחדש בתינוק ע"י טעם לחם שרשו משרש הלחם

Não obstante, esse vínculo é muito forte, a ponto de sua alma estar muito ligada à alma de seu pai. Isso se deve ao fato de que aquele conhecimento, que surgiu no filho por meio do sabor do pão, tem sua raiz na raiz do pão,

שהוא מעולם התהו שהוא בחי' שלמעלה מהדעת המושג כנ"ל למעלה מהחכמה כו', ולכן נמשך בבחי' שלמטה מהדעת המושג כו', וע"כ ההתקשרות חזק מאד.

que pertence ao Mundo de Tohu, um nível acima do conhecimento apreendido, como mencionado acima, acima de Chochmá etc.; por isso, é atraído para um nível abaixo do conhecimento apreendido etc., e, portanto, o vínculo é muito forte.

20 וכמ"כ [וכמו כן] בענין אכילת מצוה דמצה שנק' בזהר מיכלא דמהימנותא שהאמונה היא ההכרה והדעת וההתקשרות בהקב"ה וכל ישראל מאמינים שהוא לבדו הוא

Assim também é no caso da ingestão da matzá como mitzvá, [a matzá] sendo chamada no Zohar de "alimento da fé": pois a fé é o reconhecimento, o conhecimento e o vínculo com o Santo, bendito seja Ele; e todo Israel acredita que somente Ele é,

כמו שהיה קודם שנברא העולם ממש כדכתיב אני הווי לא שניתני [ע"י] בפי ואתחנן בד"ה וידעת היום ביאור ענין דעת ואמונה].

exatamente como Ele era antes de o mundo ser criado, conforme está escrito: “Eu, Havayá, não mudei” [veja em Parshas Va’eschanan, no discurso que começa com “E conhecerás este dia”, a explicação da questão do conhecimento e da fé].

21 והמשכה זו הוא מבחי' דעת עליון כי א"ס ב"ה הוא למעלה מהחכמה כו' ולכן נמשך ומתלבש בבחי' אמונה.

E este influxo provém do nível de Daat superno, pois o Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, está acima de Chochmá, etc.; por isso, ele é atraído para baixo e revestido no nível da fé.

ולכך המצה היא מיכלא דמהימנותא שהרי הלחם שרשו מבחי' זו כנ"ל מענין ידיעת התינוק להיות קורא אבא ע"י הלחם כו' אלא שזהו בהשכלת ענין עוה"ז שנמשך מהלחם גשמי הנמשך מארץ הגשמיות.

E por isso a matsá é “o alimento da fé”, pois a raiz do pão provém desse nível, como foi mencionado acima a respeito de a criança saber chamar “Pai” por meio do pão, etc.; porém, isso se dá na compreensão dos assuntos deste mundo, que é derivada do pão físico, proveniente da terra material.

אמנם בלחם דמצה בפסח נמשך ומתלבש הכח מבחי' ארץ עליונה שממנה יצא לחם הממשיך בחי' זו באלקות ממש שידע לקרות את אבא שבשמים כו' בהתקשרות חזקה עד מיצוי הנפש כו' אף שאינו משיג בשכל והשגה ממש.

Contudo, no pão da matsá de Pêssach, é atraído para baixo e revestido o poder do nível da terra superior, da qual provém o pão que atrai esse nível para a Divindade propriamente dita, de modo que a pessoa saiba chamar [por] seu Pai no Céu, etc., com um vínculo forte, até que a alma seja espremida até a última gota, etc., embora não apreenda [isso] de fato pelo intelecto e pela compreensão.

22 וזהו בחי' ביטול. ומזה נמשך ג"כ בחי' בטל רצונך ובחי' שפלות ונפשי כעפר לכל תהיה שזהו כח בחי' ארץ שממנה יצא לחם [ועמ"ש ע"פ

E este é o nível de autoanulação (bitul). Disso também deriva o nível de “Anula tua vontade”, e o nível de humildade, “e que minha alma seja como pó para todos”, que é a força do nível de “terra”, da qual sai o pão [e veja o que está escrito sobre o versículo

וישב יעקב בארץ מגורי אביו ועמ"ש ע"פ ויגש אליו יהודה מענין בחי' ארץ שבמחשבה ארץ קדמה אפילו לשמים ולכן דוקא ממנה יצא לחם כו' הנ"ל]:

“E Yaakov habitou na terra das peregrinações de seu pai”, e veja o que está escrito sobre o versículo “E Yehudah aproximou-se dele”, a respeito do nível de “terra”: no pensamento, a terra veio primeiro, até mesmo antes do céu; por isso, é especificamente dela que sai o pão, etc., como mencionado acima].

23 ד והנה בחי' מצה זו צריכה שימור כמ"ש ושמרתם את המצות דהיינו לשמור מן החיצונים שלא לבוא לבחי' חימוץ שהוא הגסות וההתנשאות,

4. Ora, este nível de matsá requer guarda, como está escrito: “E guardareis as matsot”, isto é, guardá-la [das forças externas], para que não chegue ao nível de fermentação, que é a grosseria e a autoexaltação;

והיינו להיותה בבחי' יראה תתאה והתקשרות האמונה בלבד למטה מן הטעם ודעת ע"כ צריכה שימור. isto é, por estar no nível do temor inferior (yirá tataá) e somente no vínculo da fé, abaixo da razão e do conhecimento, ela requer, portanto, guarda.

24 וע"כ נק' מצת חסר וי"ו להיותו עדיין בבחי' קטנות. גם מצת חסר וי"ו הוא מלשון מצותא

E por isso é chamada מצת, sem a letra vav, pois ainda se encontra no estado de pequenez. Além disso, מצת, sem a letra vav, deriva da palavra matzuta (contenda),

כמו מצה ומריבה כדאי' [כדאיתא] בזהר ח"ג [חלק ג'] דרנ"א ב' שהמריבה הוא להיות ביטול היש והגסות ע"ד לעולם ירגיז אדם יצ"ט [יצר טוב] על יצה"ר [יצר הרע] כו' וע"כ היתה קודם חצות.

como em “contenda (matzá) e discussão (merivá)”, conforme consta no Zohar, Parte III, fólio 251b. A contenda visa à anulação do yesh e da grosseria, à maneira de “A pessoa deve sempre incitar sua inclinação ao bem contra sua inclinação ao mal”, etc.; por isso, ela ocorreu antes da meia-noite.

משא"כ ענין המצה הב' הוא אחר חצות דוקא אחר קרבן הפסח אחר שנגלה עליהם כו'.

Em contrapartida, o assunto da segunda matsá ocorre especificamente depois da meia-noite, após a oferta de Pêssach, depois que Se revelou a eles, etc.

דהנה ענין הפסח הוא מ"ש ופסח ה' שהוא ענין דילוג והמשכה שלא כסדר ההשתלשלות וכמ"ש
ובמורא גדול זו גילוי שכינה

Pois o assunto de Pêssach é o que está escrito: "E D'us passará por cima (u-fasach)", o que representa um salto, uma emanção que não segue a ordem da cadeia descendente dos mundos (hish-talshelut), conforme está dito: "E com grande temor": isto é a revelação da Shechiná",

שהוא בחי אור א"ס ב"ה שלמעלה מעלה מהשתלשלות העולמות שהיה מאיר ומתגלה אז בנפשם
האלקית, וזהו עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים.

que é o nível da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, muito acima da cadeia descendente dos mundos, que então brilhava e se revelava em sua alma divina. E isto é "antes que Se revelasse a eles o Rei dos reis dos reis".

פי' מלכי המלכים הן ד' בחי' מלכות שמאיר בארבע עולמות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] ומלך מלכי
המלכים הוא בחי' מלכות דא"ס שלמעלה מעלה מהשתלשלות ד' עולמות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה]
[וזהו]

Isto é, "os reis dos reis" são os quatro níveis de Malchut que brilham nos quatro mundos de Atsilut, Beriá, Yetsirá e Assiá; e "o Rei dos reis dos reis" é o nível de Malchut do Infinito (Ein Sof), muito acima da cadeia descendente dos quatro mundos de Atsilut, Beriá, Yetsirá e Assiá [e isto é

בחי' בריש הורמנותא דמלכא הנז' [הנוכח] בזהר בראשית דט"ו כ"כ [כל כך] בספר אשל אברהם שם] שע"י
בחי' הגילוי זה דוקא וגאלם וכמ"ש ועברתי בארץ מצרים אני ולא מלאך.

o nível de "No princípio da autoridade do Rei" (beresh hurmanusa de-malka), mencionado no Zohar, Bereshit, fólho 15; assim escreve o livro Eshel Avraham naquele lugar]. Pois foi especificamente por meio dessa revelação que "Ele os redimiu", conforme está escrito: "E passarei pela terra do Egito': Eu, e não um anjo".

25 ולכן נקי גילוי זה ובמורא גדול כי יראה לשון נוק' [נוקבא] זהו בחי' יראה תתאה הנמשך מבחי' מלי
דאבי"ע [דאצילות בריאה יצירה עשיה] בכל עולם לפי ערכו.

E, por isso, essa revelação é chamada "e com grande temor (mora gadol)". Pois yirá (temor) é um termo feminino: este é o nível do temor inferior, que se estende do nível de Malchut de Atsilut, Beriá, Yetsirá e Assiá, em cada mundo conforme sua medida.

אכן מורא גדול לשון זכר זהו בחי' יראה עילאה שהוא בחי' דכר ונמשך ע"י גילוי בחי' מלך מלכי המלכים כנ"ל וזהו ענין המצה הב' שאחר חצות דמצה הוא בחי' ביטול כנ"ל,

Mas mora gadol é um termo masculino: este é o nível do temor superior (yirá ilaá), que é o aspecto masculino (dechar), e que se estende por meio da revelação do nível do Rei dos reis dos reis, como mencionado acima. E este é o significado da segunda matzá, a de depois da meia-noite, pois a matzá é o nível da autoanulação (bitul), como mencionado acima;

אך מצה דקודם חצות הוא בחי' יראה תתאה ואמונה כמו שנתלכשה בבחי' שלמטה מהדעת המושג כנ"ל,

mas a matzá de antes da meia-noite é o nível do temor inferior e da fé, tal como esta se reveste num nível abaixo do conhecimento apreendido, como mencionado acima;

וזהו בחי' כי נער ישראל כו' חסד נעוריק כו' וממצרים קראתי לבני כו' וכקריאת התינוק אבא כו' e este é o nível de “Quando Israel era jovem”, etc., “a bondade da tua juventude”, etc., e “Do Egito chamei Meu filho”, etc., e como quando a criança chama “Pai”, etc.

אבל בחי' הביטול דמצה זו שאחר חצות היא בחי' ביטול אמיתי ויראה עילאה שנמשך בחי' גילוי מה שלמעלה מהדעת המושג שהאיר אז כנפשם,

Mas o nível de bitul desta matzá de depois da meia-noite é o nível do bitul verdadeiro e do temor superior, no qual se estendeu uma revelação daquilo que está acima do conhecimento apreendido, que então brilhou em suas almas;

והיינו מבחי' הגילוי אור א"ס שלמעלה מההשתלשלות שהאיר אז עליהם מלמעלה למטה בבחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא], וזהו ענין ובמורא גדול זו גילוי שכינה, וע"כ בחי' מצה זו א"צ [אין צריך / אינו צריך] שימור מחימוץ כלל

isto é, do nível da revelação da Luz Infinita (Or Ein Sof), que está acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), que então brilhou sobre eles de cima para baixo como um despertar do alto (isarusa dileila). E este é o significado de “E com grande temor”: esta é a revelação da Shechiná”. Portanto, este nível de matzá não precisa de nenhuma proteção contra a fermentação,

שהוא בחי' הישות והגסות מאחר שאין לחיצונים בחי' אחיזה ויניקה כלל מבחי' זו, [כי יראה עילאה הוא אור אבא שדוחה החיצונים, רק בחי' יראה תתאה צריכה שימור כו'].

que é o nível da sensação de existência própria e da grosseireza, pois as forças externas não têm nenhum domínio [sobre ela] nem recebem sustento algum deste nível [pois o temor superior é a luz de Abá, que repele as forças externas; somente o nível do temor inferior precisa de proteção, etc.].

26 וזהו ענין שלא הספיק בצקת של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם שקאי על בחי' הכי דאין

E este é o sentido de “a massa de nossos pais não teve tempo de fermentar antes que Ele Se revelasse a eles”: isso se refere ao segundo nível, pois ela não

ביכולתו להחמיץ כלל מפני עוצם הגילוי דבחי' מלך מלכי המלכים שנגלה עליהם שאין שם יניקה ואחיזה לחיצונים שהוא היש וההתנשאות שנקי חמץ.

tem capacidade alguma de fermentar, devido à intensidade da revelação do nível do Rei dos reis dos reis que Se revelou a eles, onde não há sustento nem apoio para as forças externas, que são o yesh e a exaltação própria chamados chamêts.

27 וזהו ויאפו את הבצק כו' עוגות מצות כי לא חמץ ר"ל [רוצה לומר] שלא בא לידי חימוץ, והיינו להיות

E isto [é o significado de] “E assaram a massa”, etc., “bolos de matsot, pois não havia fermentado”: isto é, ela não chegou a fermentar. E isso porque

כי גורשו ממצרים שאין שום אחיזה כלל למצרים בבחי' זו שנגלה עליהם כו' וא"כ ממילא נמשך מזה כי לא חמץ כו',

“foram expulsos do Egito”: o Egito não tinha absolutamente nenhum domínio sobre esse nível, [no] qual isso se revelou a eles, etc.; e, sendo assim, decorre naturalmente que “não havia fermentado”, etc.

ולכן אף שבהליכתם ממצרים עד בואם לרעמסס אף שהיה להם קפיצת הדרך מ"מ בצירוף עד שהציתו האש לאפות ודאי שהה הבצק יותר מכדי שיעור חימוץ ועכ"ז [ועם כל זה] לא חמץ מטעם הנ"ל (ומתורץ בזה א' מהקושיות דלעיל).

E, portanto, embora, em seu caminho do Egito até chegarem a Ramsés, tenham tido uma contração do caminho (kefitsat haderech), ainda assim, somado [ao tempo] até acenderem o fogo para assar, a massa certamente ficou parada por mais tempo do que o necessário para fermentar; mesmo assim, não fermentou, pelo motivo mencionado acima (e assim se resolve uma das perguntas acima).

וע"כ נאמר כאן מצות מלא בוי"ו שהוי"ו הוא המשכה הנמשך בהם מבחי' מורא גדול ויראה עילאה
E, portanto, aqui se diz מצות, por extenso, com um vav, pois o vav é a influência que foi transmitida a eles do nível de grande temor (morá gadol) e de temor superior,

וכמו שאומרים בתפלה והנורא אל עליון בתוספת וי"ו משא"כ הגדול הגבור בלא וי"ו [וכמ"ש במ"א בפרשה ואתחנן בד"ה וידעת היום כו'].

como dizemos na oração: “e o temível (ve-hanora), D'us Altíssimo”, com um vav acrescentado, ao passo que “o grande, o poderoso” [são ditos] sem vav [como é explicado em outro lugar, na Parashá Vaetchanan, no discurso iniciado por “E saberás neste dia”, etc.].

משא"כ בחי' יראה תתאה נק' עדיין מצת חסר וי"ו ולכן היא צריכה שימור מהחיצונים אבל בחי' מצה הב' שנק' מצות מלא בוי"ו א"צ [אין צריך / אינו צריך] שימור

Ao contrário, o nível de temor inferior ainda é chamado מצת, sem vav; por isso precisa ser protegido das forças exteriores. Mas o nível da segunda matsá, chamado מצות, por extenso, com um vav, não precisa de proteção

(ועמ"ש ר"פ אלה תולדות מענין שמות כשמת מלא וי"ו וחסר וי"ו ע"ש ועמ"ש בפ' נשא ע"פ וישמרך ויחונך כו'):

(e veja o que está escrito no início da Parashá “Estas são as gerações”, sobre a questão de “nomes (שמות) como os nomes (כשמת)”, por extenso, com vav, e sem vav; veja lá. E veja o que está escrito na Parashá Nassó sobre o versículo “e que te guarde... e te conceda graça”, etc.).

28 והנה מעתה י"ל [יש לומר] תירוץ הקושיא הנז' [הנזכר] לעיל איך אנו אומרים במצה זו שאנו אוכלים קודם חצות לילה שהוא על שום שלא הספיק בצקת כו',

Agora, podemos responder à pergunta mencionada acima: como dizemos, a respeito desta matzá que comemos antes da meia-noite, que ela é "porque a massa não teve tempo", etc.,

והרי זהו בחי' ומדרגת המצה הב' שלא היתה אלא לאחר שנגלה כו' דהיינו אחר חצות.

se esse é o nível e o grau da segunda matzá, que só surgiu depois que foi revelado, etc., isto é, depois da meia-noite?

אך הענין הוא כי כ"ז [כל זה] דוקא בזמן שהיו ישראל אז בגלות מצרים ולא היה להם

Mas a explicação é que tudo isso se aplicava especificamente à época em que o povo de Israel ainda estava no exílio do Egito e não tinha

תורה ומצות עדיין ע"כ לא היה ביכולתם לקבל בחי' הגילוי העצום דבחי' מורא גדול ולהיות בהם בחי' ביטול ויראה עילאה קודם חצות.

a Torá e as mitsvot; por isso, não eram capazes de receber a intensa revelação do nível de grande temor, nem de alcançar o nível de autoanulação e temor superior, antes da meia-noite.

אלא קודם חצות הי' [היה] רק בחי' מצת חסר וי"ו דהיינו בחי' יראה תתאה בטל רצונך.

Antes da meia-noite, havia apenas o nível da matzá escrita sem a letra vav, isto é, o nível do temor inferior: "Anula a tua vontade".

29 ועי"ז דוקא היו יכולים לקבל בחי' הגילוי הנ"ל אחר חצות ועי"ז נמשך בהם בחי' שלא הספיק בצקת כו'.

E foi precisamente por meio disso que puderam receber a revelação mencionada acima, depois da meia-noite; e, por meio disso, foi atraído para dentro deles o nível de "a massa não teve tempo", etc.

אבל לאחר שקיבלו ישראל תורה ומצות בהר סיני והרי בכל השנה כולה גם קודם הפסח ממשיכים המשכת אלקות ע"י תורה ומצות ע"כ גם במצה זו שאנו

Mas, depois que Israel recebeu a Torá e as mitsvot no Monte Sinai, e considerando que, ao longo de todo o ano, também antes de Pêssach, atraímos a divindade por meio da Torá e das mitsvot, portanto, também com esta matzá que nós

אוכלים קודם חצות יכולים אנו [על ידי קיום התורה ומצות שקדם כל השנה] לקבל בחיי גילוי שכינה מבחי' שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים אחר חצות כו'.

comemos antes da meia-noite, podemos [por meio do cumprimento da Torá e das mitsvot que precedeu todo o ano] receber o nível da revelação da Shechiná, do nível [de] “revelou-se a eles o Rei dos reis dos reis”, depois da meia-noite, etc.

30 וכמ"ש בזהר ויצא הנ"ל מזה בקדמיתא ולביתר מצוה. בתוספת וא"ו ע"ש. נמצא בחי' מצוה זהו מבחינת ומדרגת מצה הב' שהיא מצות מלא וי"ו.

Como está escrito no Zohar, Vayetze, mencionado acima: “Primeiro matzá, e depois mitsvá”, com o acréscimo de um vav; veja ali. Conclui-se que o nível da mitsvá pertence ao nível e ao grau da segunda matzá, que é מצות, escrita por extenso com um vav.

והיינו לפי שע"י קיום התורה ומצות נמשך בחי' תר"ך עמודי אור דכתר עליון שזהו עצמו ענין שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים כו'

Isso porque, por meio do cumprimento da Torá e das mitsvot, é atraído o nível dos 620 pilares de luz de Kéter supremo (a Coroa), o que constitui a própria revelação de “revelou-se a eles o Rei dos reis dos reis” etc.;

ולכן מה שנמשך להם בחצות לילה שהוא עת רצון נמשך לנו במצה זו שאנו אוכלים קודם חצות, והיינו מצד שיש לנו תורה ומצות שהן הן עצמיות רצון העליון כו'.

e, portanto, aquilo que lhes foi atraído à meia-noite, que é um momento de favor (et ratzon), é atraído para nós nesta matzá que comemos antes da meia-noite; isto é, porque temos Torá e mitsvot, que são a própria essência da vontade suprema etc.

31 וזהו שאמר בהגדה מצה זו שאנו אוכלים על שום מה פי' דבשלמא בהיותם בגלות מצרים שהיו בבחי' גלות הקליפות וסט"א [וסטרא אחרא] מאד

E é isto que se diz na Hagadá: “Esta matsá que comemos, por que razão?” O sentido é: é compreensível que, quando estavam no exílio do Egito, encontrando-se profundamente no estado de exílio das kelipot e da sitra achra,

ולא היה להם תורה ומצות נצטוו באכילת מצה דקודם חצות שהיא בחיי מצת חסר וי"ו כדי להיות להם זו להכנה שעיי"ז יוכלו לקבל אח"כ הגילוי גדול הנ"ל.

e não tinham Torá e mitsvot, receberam a ordem de comer a matsá de antes da meia-noite, que corresponde ao nível de מצת, sem um vav, para que ela lhes servisse de preparação e, por meio dela, pudessem depois receber a grande revelação mencionada acima.

משא"כ אנו שכבר ניתן לנו התומ"צ [התורה ומצות], [והנה המצות הם מצות המלך ובקיומן מקיים שום תשים עליך מלך

Mas nós, a quem a Torá e as mitsvot já foram dadas [agora, as mitsvot são os mandamentos do Rei, e, ao cumpri-las, cumpre-se "Certamente constituirás sobre ti um rei",

והוא בחיי יראה תתאה עכ"פ [על כל פנים] כמ"ש בסי' ש"ב [של בינונים] פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] וכמ"ש במ"א ע"פ וידבר אלקים כו' בדרוש חג השבועות] א"כ מהו ענין אכילת מצה זו דקודם חצות דוקא.

o que corresponde, no mínimo, ao temor inferior, como está escrito no Sefer Shel Beinonim, capítulo 41, e como é explicado em outro lugar a respeito do versículo "E Elokim falou", etc., no discurso para a festa de Shavuot], então, qual é o sentido de comer esta matsá especificamente antes da meia-noite?

32 ומשני על שום שלא הספיק כו', פי' דאכילת מצה שלנו אע"פ [אף על פי] שאנו אוכלים אותה לפני חצות דוקא, מ"מ אין הענין וההמשכה רק מבחי' ומדרגת מצה הא' בלבד.

E responde: "Porque [a massa] não teve tempo", etc. Isto é: embora comamos nossa matzá especificamente antes da meia-noite, sua natureza e sua extensão não provêm somente do nível e grau da primeira matzá;

אלא שנמשך בה ג"כ מבחי' ומדרגת המצה הב' שהיא בחיי הביטול ומורא גדול עד שלא הספיק להחמיץ והוא מבחי' הגילוי שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים וגאלם

ao contrário, também se estende a ela o nível e grau da segunda matzá, que é o nível de bitul e de grande temor, a ponto de [a massa] não ter tido tempo de fermentar; e isso provém do nível da revelação na qual lhes foi revelado o Rei dos reis dos reis, e Ele os redimiu,

שהוא גילוי אור אי"ס ב"ה שלמעלה מעלה מהשתלשלות שגילוי והמשכה זו נמשך לנו במצה זו ג"כ מטעם הנ"ל, ואיך מרומזים ב' המשכות במצה א'. אך נודע כי ההפרש בין חמץ למצה הוא רק באות ה'.

que é a revelação da Luz Infinita (Or Ein Sof), bendito seja Ele, muito acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut); e essa revelação e extensão também se estendem até nós por meio desta matzá, pelo motivo mencionado acima. E como as duas extensões estão aludidas em uma única matzá? Ora, é sabido que a diferença entre chamets e matzá está somente na letra hei.

33 והנה הה' מילוי שלה הוא ג"כ אות ה', ולכן נקראת המכפלה כמ"ש במ"א, וב' ההין אלו המרומזים בה' אחת דמצה הן בחי' ב' מדרגות דמצה הנ"ל,

Ora, o preenchimento (milui) do hei, [quando escrito por extenso,] também é a letra hei; por isso, é chamado “o duplo” (ha-machpelá), como explicado em outro lugar; e esses dois heis aludidos no único hei de matsá são os dois níveis de matsá mencionados acima;

כי המילוי הוא מבחי' ההעלם המוסתר ונעלם תוך הה' עצמה, והעלם זה שבתוך ה' שהיא בחי' מלי' שרשו מבחי' כתר

pois o preenchimento pertence ao nível do ocultamento que está escondido e oculto dentro do próprio hei; e esse ocultamento dentro do hei, que é o nível de Malchut, tem sua raiz no nível de Kéter,

כי נעוץ תחלתן בסופן כו' ועמ"ש ע"פ ועתה יגדל נא כח אד' כו' כח הוא ענין גילוי ההעלם כו' ע"ש:

pois “seu começo está encravado em seu fim”, etc. E veja o que está escrito sobre o versículo “E agora, que o poder de Ado-nai seja grande”, etc.: “poder” é o aspecto da revelação do que está oculto, etc.; veja ali.

34 ה ועתה צ"ל ענין שביעי של פסח ואיך דע"י ששת ימים תאכלו מצות תחלה אזי דוקא וכיום השביעי עצרת שהוא ענין קי"ס [קריעת ים סוף] וכנ"ל.

5. Agora é preciso compreender o significado do sétimo [dia] de Pessach, e como, somente depois de “durante seis dias comereis matsot”, vem especificamente “e no sétimo dia haverá um Atseret”, que é o assunto da Abertura do Mar dos Juncos, como mencionado acima.

דהנה ענין ים ויבשה למעלה הן בחי' עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגלייא והוא עד"מ ים וארץ למטה דכל מה שיש ביבשה יש בים,

Pois o conceito de mar e terra seca nos mundos superiores corresponde ao aspecto do mundo oculto (alma d'iskasya) e do mundo revelado (alma d'isgalya). É semelhante ao mar e à terra abaixo: tudo o que há em terra seca [também] há no mar,

אלא שביבשה הם באתגלייא משא"כ בהים הם באתכסייא לפי שהן מובלעין ומכוסים בתוך הים שמכסה עליהם (ועי' בפ' בשלח בד"ה אז ישיר).

com a diferença de que, em terra seca, eles estão revelados, enquanto no mar estão ocultos, pois ficam imersos e cobertos dentro do mar, que os cobre (e veja em Parshas Beshalach, no discurso que começa com "Então [Moshê] cantou").

וכמו כן למעלה הנה בחי' מלכות דאצי' נקי' ארץ ונקי' ג"כ ים. והיינו כי הנה הארת והמשכת המלכות שנמשך ומתלבשת בבי"ע להחיות העולמות מאין ליש

E assim também ocorre nos mundos superiores: o aspecto de Malchut de Atsilut é chamado "terra" e também "mar". Isto é, o brilho e a extensão de Malchut que se estende e se reveste em Beríá, Yet-sirá e Assiá para dar vida aos mundos [e trazê-los] do nada à existência,

שהם בחי' עלמין דאתגליין שנראים דבר נפרד ויש בפני עצמו נקי' בחי' זו ארץ, וע"ז נאמר תדשא הארץ כו' תוצא הארץ נפש חיה וכדפי' בזהר בכמה דוכתי ועי' [ועיין] בפ' שמיני דל"ט ע"ב.

que são os mundos revelados, nos quais as coisas parecem ser entidades separadas, existências por si mesmas — este nível é chamado "terra". A respeito disso foi dito: "Faça a terra brotar", etc., "Que a terra produza criaturas vivas", como o Zohar explica em vários lugares; e veja em Parshas Shemini, fólho 39b.

והיינו כמ"ש באגרת הקודש ד"ה איהו וחיוהי שעיקר התהוות היש ודבר נפרד לגמרי הוא ממלי' דאצי' שנעשה עתיק דבריאה כי אין מלך בלא עם כו' משא"כ מבחי' המדות עצמן דאצי' ע"ש.

Isto é, como está escrito em Iggeres HaKodesh, na seção que começa com "Ele e Suas forças vitais", que a origem principal da criação do yesh, de uma entidade completamente separada, é Malchut de Atsilut, que se torna o Atik de Beríá, pois "não há rei sem povo", etc.; o que não ocorre com o aspecto das próprias midot de Atsilut; veja ali.

35 והנה המלי היא מקבלת האור והשפע מאור א"ס ע"י המדות דאצי וממנה דוקא נמשך אח"כ בבי"ע,

Ora, Malchut recebe a luz e o fluxo da Luz Infinita (Or Ein Sof) por meio dos atributos emocionais de Atsilut, e é especificamente dela que [o fluxo] depois se estende a Beríá, Yetsirá e Assiá;

כי בחי אור א"ס כמו שמאיר בבחי המדות עליונים דאצילות א"א שיבא בבחי הגילוי תחלה בבי"ע,

pois a Luz Infinita, tal como ilumina os atributos emocionais superiores de Atsilut, não pode manifestar-se inicialmente em Beríá, Yetsirá e Assiá,

כי באצי איהו וחיוהי וגרמוהי חד שהחסד דאצי הוא בחי א"ס ממש ואין ערוך כלל בחי חסד דבריאה

pois em Atsilut “Ele, Suas forças vitais e Seus recipientes são um”, de modo que o Chessed de Atsilut é, de fato, o nível do Infinito, e não há comparação alguma [com] o nível do Chessed de Beríá,

שהוא בחי גבול מחנה מיכאל באהבה לקבל ההשפעה בהשתלשלות מבחי חסד דאצי שבלי גבול, וכמ"ש באגרת הק' בענין ואנכי עפר ואפר כו' ע"ש.

que é um nível limitado, o acampamento de Michael, [permanecendo] com amor para receber o fluxo, através da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), do nível do Chessed de Atsilut, que é ilimitado; conforme está escrito em Iggeres HaKodesh sobre o tema de “e eu sou pó e cinzas” etc.; veja ali.

אם לא ע"י שמתעלם תחלה אור החסד זה בבחי מלכות וממנה יורד אח"כ השפע בבי"ע

[Isso não pode ocorrer,] a menos que essa luz de Chessed primeiro seja ocultada no nível de Malchut, e que dela o fluxo depois desça a Beríá, Yetsirá e Assiá;

כי מדת מלי הוא רוממות והתנשאות כמ"ש והמתנשא מימות עולם ודרך כלל ההתנשאות הוא הסתלקות שלא ירד החיות עליהם כ"כ [כל כן],

pois o atributo de Malchut é elevação e sublimidade, como está dito: “e Quem é elevado desde os dias de outrora”; e, em termos gerais, a elevação é um afastamento, de modo que a força vital não desce sobre eles tão intensamente;

ולכן נק' בחי מלכות ים להיות כמו שהים מכסה ומעלים מה שבתוכו כמ"כ [כמו כן] בחי מלכות מעלמת ומכסה על בחי מדות העליונים דאצי

e, portanto, o nível de Malchut é chamado “mar”, pois, assim como o mar cobre e oculta aquilo que está dentro dele, também o nível de Malchut oculta e cobre o nível dos atributos emocionais superiores de Atsilut

(ועמ"ש מענין והים עליהם מלמעלה בפ' בלק ע"פ מי מנה עפר יעקב), ולכן נק' בחי' זו דמלכות עלמא דאתכסיא.

(e veja o que está escrito sobre o tema de “e o mar estava sobre eles, por cima” na Parashá Balak, sobre o versículo “Quem contou o pó de Yaakov”); e, portanto, esse nível de Malchut é chamado o mundo oculto.

אמנם מה שמאיר ומתפשט ממנה לנבראים דבי"ע להיות עלמין דאתגליין הנה בחי' זו נק' ארץ.

Mas aquilo que brilha e se difunde dela para os seres criados de Beríá, Yetsirá e Assiá, de modo que sejam mundos revelados, esse nível é chamado “terra”.

(וכ"ה בזהר בראשית דיי"ח ע"ב דב' בחי' אלו זהו ענין ב' פסוקים ראשונים דק"ש [דקריאת שמע] שמע ישראל ובשכמל"ו [וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] וע' בס' ש"ב [של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"ז [פרק ז]).

(E assim consta no Zohar, Bereishis, fólho 18b: esses dois níveis correspondem aos dois primeiros versículos do Shemá, “Ouve, Israel” e “Bendito seja o Nome da glória de Seu reino para todo o sempre”; e veja Sefer Shel Beinonim, Parte II, capítulo 7.)

והנה כ"ז [כל זה] הוא דוקא כשהאור וההשפעה נמשך בדרך וסדר ההשתלשלות מאצ"י לבי"ע מבחי' ממלא שאז שייך בחי' ים ויבשה עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא, שכך היא הדרגת ההשתלשלות העולמות שא"א שיבא האור וההשפעה שכאצילות

Ora, tudo isso se aplica especificamente quando a luz e o fluxo são atraídos pelo caminho e pela ordem da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), de Atsilut a Beríá, Yetsirá e Assiá, a partir do nível da luz que preenche todos os mundos (memalê kol almin); pois então se aplicam os níveis de mar e terra firme, o mundo oculto e o mundo revelado. Pois essa é a gradação da cadeia descendente dos mundos, na qual é impossível que a luz e o fluxo que se encontram em Atsilut

שהוא בבחי' א"ס להתגלות בבי"ע נבראים ובעלי גבול אם לא ע"י ההעלם בתחלה בחי' עלמא דאתכסיא

que está no modo do Infinito (Ein Sof) se revele em Beríá, Yetsirá e Assiá, [que são] seres criados e limitados, a não ser que haja primeiro ocultação, o nível do mundo oculto,

שהוא באמת נשאר בבחי' אתכסיא והעלם אלא רק הארה והמשכה לבד נמשך מזה להיות מקור השפע לבי"ע בחי' עלמא דאתגליא.

que, na verdade, permanece oculto e encoberto, e apenas um brilho e uma extensão são atraídos dele, para que seja a fonte do fluxo para Beríá, Yetsirá e Assiá, o nível do mundo revelado.

אמנם בליל שביעי של פסח שהיה מאיר ומתגלה הארה גדולה ועצומה מלמעלה מסדר ההשתלשלות מבחי' א"ס ב"ה עצמו הסוכ"ע השה ומשה כו'

Mas, na noite do sétimo [dia] de Pêssach, brilhou e se revelou um brilho grande e intenso, acima da ordem da cadeia descendente dos mundos, do nível do Infinito, bendito seja Ele, em Si mesmo, a luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin), “que é igual e torna igual”, etc.,

שאצ"י ועשייה שוין ממש לפניו וכחשכה כאורה ממש שבחי' ההעלם והגילוי שבסדר ההשתלשלות העולמות עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגלייא שוין ממש לפניו.

pois Atsilut e Assiá são verdadeiramente iguais diante Dele, e “a escuridão é como a luz”, verdadeiramente; assim, a ocultação e a revelação na ordem da cadeia descendente dos mundos — o mundo oculto e o mundo revelado — são verdadeiramente iguais diante Dele.

כיון שבאמת אינו בגדר עלמין כלל לכן ע"י ירידה והמשכה מבחי' זו נמשך לשנות סדר ההשתלשלות לגמרי שבחינת עלמא דאתכסיא נעשה ממש בבחי' גילוי

Como, na verdade, Ele não se enquadra de modo algum na categoria de mundos, por meio de uma descida e de uma extensão desse nível foi atraído um efeito que altera inteiramente a ordem da cadeia descendente dos mundos, de modo que o nível do mundo oculto se tornou efetivamente revelado,

כמו עלמא דאתגלייא שכללות ההעלם עצמו בא לידי גילוי ולא דרך הארה והמשכה לבד (ועמ"ש בשח"ש [בשיר השירים] בפ"י כי טובים דודיך מיין).

como o mundo revelado: a própria ocultação, em sua expressão geral e coletiva, veio à revelação, e não apenas por meio de um brilho e de uma extensão (e veja o que está escrito em Shir HaShirim sobre a explicação de “Pois teu amor é melhor que o vinho”).

וזהו ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה וגו', פ"י רוח קדים הוא המשכה מבחי' קדמונו של עולם דהיינו מבחי' א"ס ב"ה עצמו שאינו בגדר עלמין כלל.

E isso é “E D'us conduziu o mar com um forte vento oriental (ruach kadim)”, etc. O significado é: o “vento oriental (kadim)” é uma extensão do nível do Primordial do mundo (Kadmono shel olam), isto é, do nível do Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, em Si mesmo, que de modo algum se enquadra na categoria dos mundos.

ועל ידי גילוי והמשכה זו וישם את הים לחרבה, שבחיי עלמא דאתכסיא נעשה בחיי יבשה שהוא בחיי גילוי ממש למטה.

E por meio dessa revelação e extensão, “Ele transformou o mar em terra seca”: o nível do mundo oculto tornou-se o nível da terra seca, que é uma revelação efetiva aqui embaixo.

36 וזהו ענין קריעת ים סוף דהיינו שבחיי מלי דאצילות שהיא מקבלת מים החכמה עילאה דאצילות והיא סוף עולם האצי ובה מתעלמים האורות של האצילות, וע"כ

E este é o sentido da abertura do Yam Suf (Mar dos Juncos): o nível de Malchut de Atsilut, que recebe do mar da Chochmá (sabedoria) suprema de Atsilut, é o fim (sof) do Mundo de Atsilut, e nele ficam ocultas as luzes de Atsilut; por isso,

נקי' ים ועיי' הגילוי מבחיי קדמונו של עולם שהי' [שהיה] מאיר אז בבחיי מלי' נעשה העולם הים סוף לבחיי גילוי ויבשה ממש דהיינו שעצמיות אורות האצי' היו אז בבחיי הגילוי בבי"ע.

é chamado “mar”. E, pela revelação que veio do nível do Primordial do mundo (Kadmono shel olam), que então iluminou o nível de Malchut, o ocultamento do Yam Suf tornou-se revelação concreta e terra seca; isto é, a própria essência das luzes de Atsilut foi então revelada em Beriá, Yetsirá e Assiá.

(ויובן זה יותר עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזהר בראשית הנ"ל דבחיי אחד ובחיי ועד שבק"ש [שבקריאת שמע] זהו ענין ים ויבשה, וכמ"ש יקוו המים אל מקום אחד כו' שהמלי' דאצילות היא בחיי מקומו של אחד כביכול עיי' [עייין] בת"ז [בתיקוני זוהר] תיקון מ"ב.

(Isto será mais bem compreendido à luz do que está escrito no Zohar, Bereshit, mencionado acima: que o nível de “Um” (echad) e o nível de “para sempre” (va'ed) no Shemá correspondem ao mar e à terra seca; e, como está escrito: “Que as águas se juntem num só lugar”, etc., pois Malchut de Atsilut é, por assim dizer, o nível do “lugar” do Um; veja Tikkunei Zohar, Tikkun 42.)

וביאור הענין מובן עפמ"ש [על פי מה שכתוב] ע"פ וארא, שבאמת לגבי קב"ה [קודשא בריך הוא] מצד עצמותו ומהותו ית' לא שייך עליו מלת אחד כלל שהרי הוא יחיד ומיוחד והוא לבדו הוא, אלא כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שהוא אחד בשבעה רקיעים ובארץ וד' רוחות העולם כו',

E a explicação do assunto é compreendida à luz do que está escrito sobre o versículo “E apareci” (Va'eira): na verdade, em relação ao Santo, bendito seja Ele, tal como é em Sua essência e ser, bendito seja Ele, a palavra “um” não se aplica a Ele de modo algum, pois Ele é singular (yachid) e único, e somente Ele existe; mas, como disseram nossos Sábios, de abençoada memória, Ele é Um nos sete céus, na terra e nas quatro direções do mundo, etc.

ולכן א"ש [אתי שפיר] שבח"י זו נק' ים שהברואים שבים חיותם וקיומם הוא בתוך הים דוקא, וכך הוא בח"י עלמא דאתכסיא דאינון מתיחדין באחד שכולם בטלים במציאות במקורם כו',

Por isso, entende-se bem que esse nível é chamado “mar”: pois as criaturas do mar têm sua vida e existência especificamente dentro do mar; assim também é o nível do mundo oculto, no qual estão unidas no Um, pois todas estão anuladas em sua existência dentro de sua fonte, etc.;

הנה מקום אתי כו', ובח"י ועד הוא אחד בחלופי אתון שהוא מקור עלמין דאתגליין שנראה כאלו העולם הוא דבר ויש בפ"ע [בפני עצמו] כו'.

“Eis que há um lugar junto a Mim”, etc. E o nível de va'ed (“para sempre”) é echad (“um”) com as letras permutadas; é a fonte dos mundos revelados, nos quais parece que o mundo é uma coisa e uma entidade independente, etc.

והנה מהותו ועצמותו ית' הוא בח"י יחיד, ועיי"ש [ועייין שם] דע"י התורה נמשך בח"י יחיד ממש בבח"י גילוי וע"ז נאמר ושמי הוי לא נודעתי כו'.

Ora, Seu ser e Sua essência, bendito seja Ele, correspondem ao nível de yachid (singular); e veja ali que, por meio da Torá, o próprio nível de yachid é atraído para baixo em revelação; e a isso se refere o que está dito: “Mas por Meu Nome Havayá não Me fiz conhecer”, etc.

והיינו מטעם שכ' [שכתב] במ"א שהתורה נק' משל הקדמוני בח"י קדמונו של עולם כו', והנה בקי"ס [בקרעת ים סוף] שנאמר ג"כ ויולך ה' את הים ברוח קדים כו' שהוא הגילוי מבח"י קדמונו של עולם שהוא יחיד ומיוחד והוא לבדו הוא

Isso se deve ao motivo escrito em outra parte: a Torá é chamada “a parábola do Primordial” (mashal hakadmoni), o nível do Primordial do mundo, etc. Ora, na abertura do mar, sobre a qual também está dito: “E D'us impeliu o mar com um vento oriental (kadim)”, etc., houve a revelação do nível do Primordial do mundo, que é singular e único, e somente Ele existe,

לכן ע"י גילוי זה הפך ים ליבשה שבח"י אחד נמשך בבח"י גילוי ממש בבח"י ועד דהיינו גילוי יחו"ע [יחודא עילאה] ממש ביחו"ת [ביחודא תתאה], (ועמ"ש ע"פ כי תשמע בקול כו' לעשות הישר כו' ע"ש).

portanto, por meio desta revelação, Ele transformou o mar em terra seca: o nível de "Um" foi trazido à revelação efetiva no nível de "para sempre", isto é, a revelação da unidade superior (yichudá ilaá) propriamente dita dentro da unidade inferior (yichudá tataá.). (E veja o que está escrito sobre o versículo "Se escutares a voz", etc., "para fazer o que é reto", etc.; veja lá.)

ועד"ז הוא ענין אנשי יריחו שהיו כורכין את שמע שהיו אומרים אחד ואהבת ולא היו מפסיקין לומר בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] כי רצו שיומשך האהבה מבח"י אחד יחו"ע [יחודא עילאה] ממש,

E, nessa mesma linha, temos o caso dos habitantes de Jericó, que "juntavam" o Shemá: diziam "Um" e "E amarás" sem interromper para dizer "Bendito seja o Nome da glória de Seu reino para todo o sempre", pois queriam que o amor fosse atraído do nível de "Um", a própria unidade superior;

אלא שאין הלכה כדבריהם כי זהו רק בח"י קי"ס [קריעת ים סוף] שנמשך באתעדל"ע [באתערותא דלעילא] והזכרת קי"ס [קריעת ים סוף] הוא באמת ויציב שהוא אחר יציאת מצרים

contudo, a halachá não segue a opinião deles, pois isso corresponde apenas ao nível da Abertura do Mar, que foi atraído por meio de um despertar do alto; e a menção à Abertura do Mar se encontra na [bênção] "Verdadeiro e firme" (Emet VeYatsiv), que vem depois do Êxodo do Egito,

דהיינו לאחר שחותם בק"ש [בקריאת שמע] אני הוי' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים כו' אזי דווקא מזכיר קי"ס [קריעת ים סוף] באמת ויציב:

isto é, depois de concluir o Shemá com "Eu sou Havayá, vosso D'us, que vos tirei da terra do Egito", etc.; somente então se menciona a Abertura do Mar, em "Verdadeiro e firme".

37 ו זהו ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת, כי הנה קי"ס [קריעת ים סוף] הי' [היה] בשביעי של פסח דוקא

6. E este é [o significado de] "Durante seis dias comereis matsot, e no sétimo dia haverá uma Atse-ret". Pois a divisão do Mar dos Juncos ocorreu especificamente no sétimo [dia] de Pessach,

כי ים סוף הוא בח"י מלי שהוא בח"י יום השביעי כנודע דיום הראשון הוא בח"י חסד.

pois Yam Suf corresponde ao nível de Malchut, que é o nível do sétimo dia, como é sabido, pois o primeiro dia corresponde ao nível de Chessed.

38 ויום השביעי הוא בחי' מל' ואז נמשך ונתגלה בחי' רוח קדים כי נעוץ סופן בתחלתן מראש ומקדם נסוכה,

E o sétimo dia é o nível de Malchut; então, o nível do “vento oriental” (ruach kadim) é atraído para baixo e revelado, pois “o fim está encravado no princípio”: “desde o princípio, desde a antiguidade (mi-kedem), ela foi ungida”,

אך גילוי זה הוא דוקא ע”י שמתחלה ששת ימים תאכל מצות, דהנה ענין אכילת מצה מבואר למעלה mas esta revelação ocorre especificamente por meio de “primeiro, durante seis dias, comereis matsot”. Pois o tema de comer matsá foi explicado acima,

שהוא ג”כ ענין המשכת אור א”ס שלמעלה מסדר ההשתלשלות שזהו ענין הדילוג שלא הספיק להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים כו',

que também consiste na atração para baixo da Luz Infinita (Or Ein Sof), que está acima da ordem da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), sendo este o tema do “salto”: [a massa] “não teve tempo de fermentar antes que se revelasse a eles o Rei dos reis dos reis”, etc.;

ולכן ע”י אכילת מצה ששת ימים שהוא המשכת אור הסוכ”ע בבחי' גילוי בכל הששה מדות מבחי' חסד עד בחי' יסוד,

e, portanto, por meio de comer matsá durante seis dias, o que consiste na atração para baixo da luz de sovev kol almin (que circunda todos os mundos), revelada em todas as seis midot, desde o nível de Chessed até o nível de Yessod,

אזי נמשך מזה וכיום השביעי שהוא בחי' מל' עצרת כו' דהיינו שבחי' היותה בחינת ים והעלם נעשה בחי' יבשה וגילוי.

disso resulta: “e, no sétimo dia”, que é o nível de Malchut, “uma Atseret”, etc.; isto é, o fato de ela ser o nível do mar e da ocultação torna-se o nível da terra seca e da revelação.

(והיינו ע”י רוח קדים שהוא המשכה מבחינת קדמונו של עולם שאינו בגדר עלמין כלל אפילו להיות סובב כו', והוא אתעדל”ע [אתערותא דלעילא] שלמעלה מאתעדל”ת [מאתערותא דלתתא] שע”י מעשה המצות

(Isto ocorre por meio do “vento oriental”, que é uma atração para baixo do nível do Primordial do mundo (Kadmono shel olam), que não está de modo algum na categoria dos mundos, nem mesmo para ser [chamado] “circundante”, etc.; trata-se de um despertar do alto que está acima do despertar de baixo que vem por meio do cumprimento das mitsvot,

ולכן נאמר ואתם תחרישון, אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] המשכה זו היא דוקא ע"י שמתחלה ששת ימים תאכל מצות שהוא אתעדלית [אתערותא דלתתא] להמשיך אתעדליע [אתערותא דלעילא] המשכה מבחי' סוכ"ע רצון העליון

e, portanto, está dito: “E vós permanecereis em silêncio”. Mesmo assim, esta atração para baixo ocorre especificamente por meio de “primeiro, durante seis dias, comereis matsot”, o que é um despertar de baixo para atrair um despertar do alto, uma atração para baixo do nível de sovev kol almin, a vontade suprema;

אזי עי"ז ישרה ויומשך ההמשכה מלמעלה מבחי' סוכ"ע כמ"ש במ"א בענין פתחי לי כו' ואני אפתח לך כו' ועמ"ש בביאור ע"פ אחרי ה' אלקיכם תלכו ומ"ש סד"ה האזינו השמים בענין אהיה כטל כו').

então, por meio disso, repousará [sobre nós] e será atraída para baixo a atração que vem de acima do nível de sovev kol almin, como explicado em outro lugar a respeito de “Abre para Mim”, etc., “e Eu abrirei para ti”, etc.; e veja o que está escrito na explicação sobre o versículo “Após Havayá, vosso D'us, andareis”, e o que está escrito no fim do discurso que começa “Escutai, ó céus”, a respeito de “Serei como o orvalho”, etc.)

וזהו עצרת להוי' אלקיך, כי הוי' זהו בחינת יחוי"ע [יחודא עילאה] שנק' ים וכמ"ש הוי' אחד, ושם אלקים זהו בחי' מקור ההמשכה בבי"ע שנק' יבשה, ובשביעי של פסח הוא גילוי שלמעלה מב' הבחי' כנ"ל

E isto é “uma Atseret para Havayá, teu D'us (Elokecha)”: pois Havayá é o nível da unidade superior (yichudá ilaá), chamada “mar”, como está escrito: “Havayá é Um”; e o Nome Elokim é o nível da fonte do fluxo para Beriá, Yetsirá e Assiá, chamada “terra seca”. E no sétimo [dia] de Pêssach há uma revelação que está acima de ambos os níveis, como mencionado acima;

ולכן הוא בחי' עצרת לבי' הבחי' להוי' אלקיך, ואזי מה שהי' [שהיה] נק' הוי' שהוא בחי' ים ועלמא דאתכסיא נעשה אלהיך בבחי' אתגליא ממש,

e, portanto, é uma Atseret para ambos os níveis, “para Havayá, teu D'us”. Então, aquilo que era chamado Havayá, o nível do mar e do mundo oculto, tornou-se “teu D'us” (Elokecha), em revelação efetiva.

(וזהו ענין עצרת קליטה וכיווץ שנתכווצו ונקרשו המים ונעשו כמו נד עד שנעשה בבחי' יבשה: מ"כ דצי"ע [וצריך עיון]).

(E este é o significado de atseret: retenção e contração, pois as águas se contraíram e se solidificaram, tornando-se como um monte (ned), até que se tornaram terra seca. Encontrei isto escrito, mas requer exame.)

והנה הגם שבחשבון ספירת העומר הרי יום שביעי ש"פ הוא בחי' יסוד ולא בחי' מלי' כנודע, היינו בבחי' חושבנא דעומר שהוא העלאה מלמטה למעלה, ועיי' ההעלאה והאתעדל"ת [והאתערותא דלתתא] ממשיכים היום יום כו',

Ora, embora, na contagem da Contagem do Ômer, o sétimo dia de Pêssach seja o nível de Yessod, e não o nível de Malchut, como é sabido, isso se refere ao aspecto da contagem do Ômer (chushbena de-omer), que é uma elevação de baixo para cima; e, por meio da elevação e do despertar de baixo, atraí-se para baixo "hoje é o dia", etc.;

ועיי' יום הראשון שהוא ענין הגילוי מלמעלה למטה מאיליו וממילא אין סופרים אותו ומתחילים מיום השני משא"כ לגבי בחי' ההמשכה שמלמעלה למטה שנמשך ביום א' של פסח,

e, portanto, o primeiro dia, que corresponde à revelação de cima para baixo, por si só e espontaneamente, não é contado, e começa-se a contar a partir do segundo dia. Isso não se aplica ao nível do fluxo de cima para baixo que é atraído no primeiro dia de Pêssach

(שזהו עיקר בחי' חג הפסח לשון דילוג שהיא אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] ואילו ההמשכה שעיי' חשבון ימי העומר עיקר ענינה הוא חג השבועות כו').

(que é a essência do festival de Pêssach, termo que significa saltar, isto é, um despertar do alto; ao passo que o fluxo atraído por meio da contagem dos dias do Ômer tem como ponto principal o festival de Shavuot, etc.).

הרי יום הא' דפסח הוא עיקר ההמשכה ראשונה והוא בבחי' החסד, ואזי יום שביעי של פסח הוא בחי' מלי'.

Assim, o primeiro dia de Pêssach é o primeiro fluxo principal, e está no nível de Chessed; e então o sétimo dia de Pêssach é o nível de Malchut.

אמנם בפסח מצרים לפי שהי' [שהיה] אצלם משה ואהרן וזי' ענני הכבוד, עיי' גם בלא אכילת מצה היו יכולים להמשיך מבחי' הגילוי שנגלה עליהם

Contudo, no Pêssach do Egito, como Moshe, Aharon e as sete Nuvens de Glória estavam com eles, podiam, mesmo sem comer matsá, atrair do nível da revelação que lhes fora revelada

ביום אי להמשיכו בכל הזי ימים, וע"כ לא היי [היה] חימוצו נוהג רק יום האי בלבד משא"כ עתה (וכמ"ש זה לעיל בדי"ה מצה זו כו'. ע"ש).

no primeiro dia, estendendo-a aos sete dias; por isso, a proibição de chametz se aplicava somente no primeiro dia, ao contrário do que ocorre agora (como está escrito acima, no maamar que começa com "Esta matzá", etc.; veja lá).

ומעתה יובן ג"כ מש"כ [מה שכתוב] עצרת להוי' אלקיך ובשמיני עצרת נאמר תהיה לכם ולמה לא נאמר כאן לכם ג"כ.

E assim também se compreenderá o que está escrito: "uma Atzeret para Havayá, teu D'us", ao passo que, a respeito de Shemini Atzeret, está dito: "será para vocês"; e por que "para vocês" também não está dito aqui.

ויובן זה בהקדים עוד ענין אחד והוא להבין הטעם שאין גומרים את ההלל בחג הפסח כ"א בבי ימים הראשונים ומאי שנא מחג הסוכות שגומרין את ההלל בכל ימי החג.

Isso será compreendido introduzindo primeiro mais um assunto: entender a razão pela qual o Hallel completo não é recitado na festividade de Pêssach, exceto nos dois primeiros dias, e em que ela difere da festividade de Sucot, na qual o Hallel completo é recitado em todos os dias da festividade.

39 ונודע מענין אמירת ההלל בחג הוא ענין רוב השמחה והשבח על תוספת האור והגילוי שמאיר ומתגלה מלמעלה.

Ora, sabe-se que a recitação de Hallel em uma festividade expressa grande alegria e louvor pela luz e revelação adicionais que brilham e se revelam do Alto.

וגם פיי הלל הוא ענין המשכת האור והגילוי מלשון בהילו נרו, וכמ"ש במ"א דשני הענינים עולים בקנה אי שע"י ההלל והשבח ממשיכים ההארה והגילוי כו',

Além disso, o significado de hallel é atrair para baixo luz e revelação, conforme a expressão "quando Sua lâmpada brilhava (be-hilo)". Como se explica em outro lugar, os dois sentidos estão ligados: por meio de Hallel e do louvor, atraindo-se a iluminação e a revelação, etc.

ונודע שעיקר ענין מצות קריאת ההלל הוא כשגומרים אותו דוקא שאז נקי מצוה ומברכין עליו תחלה לד"ה אשר קדשנו במצותיו כו' משא"כ כשקורין אותו בדילוג נקי רק מנהג אבותיהם בגמרא (כתענית כ"ח ב')

Sabe-se que o essencial da mitsvá de recitar Hallel ocorre especificamente quando ele é concluído; então é chamado mitsvá e, segundo todas as opiniões, recita-se antes dele a bênção “que nos santificou com Seus mandamentos”, etc. Em contrapartida, quando é recitado com omissões, a Gue-mará o chama apenas de “costume de seus pais” (em Taanis, fólho 28b),

וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] (שם) הלל ברי"ח [בראש חודש] לאו דאורייתא, וא"כ אינו מובן הטעם כלל למה אין גומרים את ההלל ביום שביעי של פסח עכ"פ [על כל פנים] שבו הי' [היה] הגילוי הגדול מלמעלה מהשתלשלות כו'.

e nossos Sábios, de abençoada memória, disseram (ali): “Hallel em Rosh Chodesh não é da Torá”. Sendo assim, não se compreende de modo algum por que não se recita o Hallel completo ao menos no sétimo dia de Pêssach, no qual houve a grande revelação que veio de acima da cadeia descendente dos mundos (hishtalshelut), etc.

אך הענין הוא דהנה בצאת ישראל ממצרים היו עדיין בבחי' קטנות שהרי לא קיבלו עדיין תורה ומצות עד שעמדו אצל הר סיני, וע"כ נקראו בשם נער כמ"ש כי נער ישראל ואוהבהו (בהושע סי' י"א),

A explicação, porém, é que, quando Israel saiu do Egito, ainda se encontrava no nível de pequenez (katnut), pois ainda não havia recebido a Torá e as mitsvot; isso só ocorreu quando chegou ao monte Sinai. Por isso, foi chamado de “jovem” (na'ar), como está escrito: “Quando Israel era jovem, Eu o amei” (em Hoshea, capítulo 11);

ולכן אף שהיה להם אז התגלות נסים גדולים ועצומים שהוא ע"י ירידה הארה גדולה ועצומה מא"ס ב"ה הסוכ"ע, אמנם לא היה הארה זו מאיר ומתגלה בהם כ"א בתכלית הקטנות

por isso, embora tenham então vivenciado a revelação de milagres grandes e extraordinários, que ocorre por meio da descida de uma luz intensa e grandiosa do Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele — a luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin) —, essa iluminação, no entanto, não brilhou nem se revelou neles senão no grau máximo de pequenez

(וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] גבי כוונת שביעי של פסח שנו' [שנוכר] קטנות כו' ע"ש, דלכאורה תמוה איך הוא בחי' קטנות והלא אדרבה האור והגילוי נמשך מבחי' שלמעלה מסדר ההשתלשלות וכמ"ש בזהר בעתיקא תליא.

(veja-se Pri Etz Chaim, sobre a intenção mística do sétimo [dia] de Pêssach, onde se menciona a pequenez, etc.; veja-se ali. À primeira vista, é intrigante como isso pode ser um nível de pequenez, quando, pelo contrário, a luz e a revelação são atraídas de um nível acima da ordem da cadeia descendente dos mundos, como diz o Zohar: “depende de Atika (o Ancião).”

ולפי הנ"ל א"ש [אתי שפיר] דבאמת הגילוי הוא מבחי' גבוה מאד אבל הגילוי להם הוא בבחי' קטנות מטעם הנ"ל שהרי לא קיבלו עדיין תומ"צ [תורה ומצות] ולא היה בהן עדיין שלימות כמ"ש בזהר)

Mas, de acordo com o que foi dito acima, compreende-se bem: a revelação, de fato, provém de um nível muito elevado, mas revelou-se a eles em um estado de pequenez, pela razão mencionada acima, pois ainda não haviam recebido a Torá e as mitsvot, e ainda não havia neles perfeição, como diz o Zohar).

(ועיין בגמרא פ"ח [פרק ח'] דב"ק [דבבא קמא] דף צ"ב סע"ב [סוף עמוד ב] כד הוינא זוטרי כו' ועיין מענין כי נער ישראל ברבות

(E veja-se na Guemará, capítulo 8 de Bava Kamma, fólíio 92, fim do lado b, “Quando éramos pequenos”, etc.; e veja-se a respeito do assunto de “Quando Israel era jovem”, no Midrash Rabbah,

כי תשא ס"פ מ"ג ובשה"ש [ובשיר השירים] רבה בפסוק אפריון עשה לו ובזח"ב [ובזהר חלק ב'] ס"פ בא דמ"ג ע"א. ויקהל דרי"ז סע"א [סוף עמוד א]. ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם. ועמ"ש בביאור ע"פ שימני כחותם בענין הרצועות דתש"ר [דתפילין של ראש]).

Ki Tisa, fim da seção 43; e em Shir HaShirim Rabbah, sobre o versículo “Um palanquim ele fez para si”; e no Zohar, Parte II, fim de Parshas Bo, fólíio 43a; Vayakhel, fólíio 217, fim do lado a; e no Mikdash Melech, ali. E veja-se o que está escrito na explicação sobre o versículo “Põe-me como um selo”, a respeito das correias dos tefilin da cabeça.)

והוא עד"מ מאהבת האב לבנו שיש בזה ב' אופנים, דהיינו כשהבן הוא קטן אז האהבה מהאב אליו היא בבחי' הגילוי ותוקף במאד עד שמחבקו ומנשקו ונושאו על זרועותיו.

E isso é ilustrado pela analogia do amor de um pai por seu filho, no qual há dois modos. Quando o filho é pequeno, o amor do pai por ele se manifesta abertamente e com grande intensidade, a ponto de abraçá-lo, beijá-lo e carregá-lo nos braços.

אמנם עכ"ז [עם כל זה] אין האהבה מתגלה כ"כ [כל כך] בהבן הקטן רק בדברים קטנים, שהרי אינו מביין ומרגיש עדיין כ"כ [כל כך] הדברים הגדולים.

No entanto, o amor não se manifesta tanto no filho pequeno senão em coisas pequenas, pois ele ainda não compreende nem sente tanto as coisas grandes.

משא"כ כשהבן גדול דהגם שאז האהבה מהאב אינו נראה ונגלה כ"כ [כל כך] להיות מחבקו ומנשקו עכ"ז [עם כל זה] מתפשטת ומתגלית לבנו יותר ללמדו חכמה וליתן לו כל צרכיו אז בגדלותו שהם דברים גדולים כו'.

Ao passo que, quando o filho cresce, embora o amor do pai já não seja tão visível e manifesto por meio de abraçá-lo e beijá-lo, ainda assim ele se estende e se revela mais ao filho ao lhe ensinar sabedoria e dar-lhe todas as suas necessidades, então, em sua maturidade — coisas grandiosas, etc.

40 וכמ"כ [וכמו כן] למעלה עד"מ הנה ביצ"מ [ביציאת מצרים] שנאמר כי נער ישראל שעדיין לא הי' [היה] בהם שלימות כ"כ [כל כך], לכן אע"פ [אף על פי] שהגילוי הי' [היה] אהבה רבה ממקום גבוה מאד.

Assim também ocorre no Alto, por meio de uma analogia: no Êxodo do Egito, sobre o qual se diz: "Quando Israel era jovem", pois ainda não havia neles tanta plenitude; por isso, embora a revelação fosse um grande amor vindo de um lugar muito elevado,

אמנם לא האיר בהם רק בבחי' קטנות, וע"כ אין גומרין בו את ההלל. (והא דבימים ראשונים של פסח גומרים את ההלל מבואר בזהר שם וגם ע"פ פשוט הוא נכון

ele, no entanto, brilhou neles apenas em um modo de pequenez; por isso, não se recita o Hallel completo nessa ocasião. (Quanto ao fato de o Hallel completo ser recitado nos primeiros dias de Pessach, isso é explicado no Zohar, naquele lugar; e também segundo o sentido simples, isso está correto,

כי אע"ג [אף על גב] שלא הי' [היה] בהם עדיין שלימות כ"כ [כל כך] מ"מ הרי יציאתם מבחינת מצרים שהיא מאפילה לאורה ברוחניות ג"כ שמבחי' מצרים ערות הארץ ומ"ט שער טומאה יצאו להיות עבדי ה'.

pois, embora ainda não houvesse neles tanta plenitude, sua saída do estado do Egito foi, também em sentido espiritual, uma passagem das trevas para a luz: eles saíram do nível do Egito, "a nudez da terra", e dos quarenta e nove portões da impureza, para se tornarem servos de D'us.

א"כ אין לך דבר גדול מזה אף שלא נשלמו עדיין עד קבלת התורה וע"ז גומרינ את ההלל ביום צאתם ממצרים), משא"כ בחג הסוכות

Se é assim, nada há de maior do que isso, embora ainda não tivessem sido completados até o recebimento da Torá; por isso, o Hallel completo é recitado no dia em que saíram do Egito.) Já a festa de Sucot,

שהוא אחר קבלת התורה שבח"י אהבה העליונה מאיר ומתפשט בהם בבחי' גדלות עד"מ אהבת האב לבנו הגדול שמתגלית ונמשך ממנה דברים גדולים כו' כנ"ל, ע"כ גומרינ בהן את ההלל בכל ימי החג.

que ocorre depois do recebimento da Torá, quando o amor supremo brilha e se estende neles em um modo de maturidade (gadlut), como o amor de um pai por seu filho adulto, que se revela e do qual derivam grandes coisas, etc., como mencionado acima; por isso, recita-se nela o Hallel completo em todos os dias da festa.

ובהקדמה זו מובן ג"כ הטעם שבשמע"צ [שבשמיני עצרת] נאמר עצרת תהיה לכם שמאיר ומתגלה לכם ממש משא"כ בשביעי של פסח נאמר עצרת לה' אלקיך שאינו מאיר ומתגלה בבחי' לכם כ" כ עד קבלת התורה,

Com essa introdução, compreende-se também o motivo pelo qual, sobre Shemini Atseret, se diz: "Será uma Atseret para vocês": ela brilha e se revela a vocês mesmos; ao passo que, sobre o sétimo [dia] de Pessach, se diz: "uma Atseret para Havayá, seu D'us", pois ela não brilha nem se revela tanto no modo de "para vocês" até o recebimento da Torá.

(ולכן נקרא שבועות עצרת בגמרא, ואמרו בו הכל מודים בעצרת דבעינן לכם כו'. ועיין ברכות בשה"ש [בשיר השירים] בפסוק מה יפו פעמיך אמר ר' רבי יהושע בן לוי ראויה היתה העצרת של חג שתהא רחוקה חמשים יום כנגד העצרת של פסח

(E por isso Shavuot é chamada Atseret na Guemará, e disseram a seu respeito: "Todos concordam que, em Atseret, é preciso que seja 'para vocês' [também]", etc. Consulte também o Midrash Rabbá sobre Shir HaShirim, no versículo "Quão belos são os teus passos": Rabi Yehoshua ben Levi disse: "A Atseret da Festa deveria ter ocorrido cinquenta dias depois, correspondendo à Atseret de Pessach;

אלא כו' ע"ש, הרי דחג השבועות הוא לגבי שבעת ימי הפסח דוגמת שמיני עצרת לגבי שבעת ימי הסוכות.

mas", etc.; consulte lá. Assim, a festa de Shavuot corresponde, em relação aos sete dias de Pessach, a Shemini Atseret em relação aos sete dias de Sucot.

והיינו כנ"ל שבפסח לא נמשך הגילוי כ"כ [כל כך] בבחי' לכם עד חג השבועות שניתנה בו תורה, והנה בענין הלל פי' הרמ"ז [הרב משה זכות] פי' אמור דצ"ו תחלת ע"א שכן ההלל סודו להאיר במל' סוד אדני גימטריא הלל כו'.

Isto é, como mencionado acima: em Pessach, a revelação não é atraída em tão grande medida na modalidade de “para vocês” até a festa de Shavuot, na qual a Torá foi dada. Quanto ao Hallel, o Ramaz explica (sobre a Parashat Emor, fôlio 96, início da face a): “Pois o segredo do Hallel é iluminar Malchut, o segredo de Ado-nai, cujo valor numérico é igual ao de Hallel”, etc.

ולכן לא נאמר הלל גמור עד חג השבועות עכ"ל [עד כאן לשוננו]. וענין להאיר בשם אד' י"ל [יש לומר] שיובן ממ"ש בד"ה ועתה יגדל נא כח אד' שזהו כענין העונה איש"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך בכל כחו כו' ע"ש.

“E, por isso, o Hallel completo não foi recitado até a festa de Shavuot.” Fim da citação. E o assunto de iluminar o Nome Ado-nai pode ser compreendido a partir do que está escrito no discurso que começa “E agora, que o poder de Ado-nai se engrandeça”: isso é como “aquele que responde ‘Amen, yehei shmei rabba mevarach’ com toda a sua força”, etc.; veja lá.

ובספר מאורי אור אות ה' סי' י"ד כתב הלל נקי המלכות כי היא מהללל תמיד להווי, ויש הלל גמור מל' פרצוף שלם ויש הלל שאינו גמור חצי פרצוף מחזה ולתתא עכ"ל [עד כאן לשוננו].

E no livro Me'orei Or, letra hei, seção 14, ele escreveu: “Hallel é um nome para Malchut, pois ela louva Havayá constantemente. Há um Hallel completo: Malchut como um partzuf completo; e há um Hallel incompleto: metade de um partzuf, do peito para baixo.” Fim da citação.

והפרש זה הוא כענין מעלת בית ראשון על בית שני כמבואר בזח"ב [בזהר חלק ב'] שמות ד"ט ע"ב ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם ע"ש שזהו כענין ה' עילאה וה' תתאה, ועד"ז כ' [כתב] בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך הלל.

E essa diferença é semelhante à superioridade do Primeiro Templo sobre o Segundo Templo, como explicado no Zohar, Parte II, Shemot, fôlio 9b, e no Mikdash Melech ali (veja lá): isso é como o hei superior e o hei inferior. E, nessa mesma linha, ele escreveu no Pardes, em Erchei HaKinuyim, na entrada Hallel:

הלל גמור ושאינו גמור יש שפ"י כי הגמור הוא בסוד הבינה ושאינו גמור בסוד המל'.

“Hallel completo e incompleto: há quem explique que o completo está no segredo de Biná, e o incompleto, no segredo de Malchut.

והנכון הלל גמור לבנה במילואה והלל שאינו גמור בסוד פרצת הלבנה עכ"ל [עד כאן לשונו], ולפמ"ש [ולפי מה שכתוב] בשם המק"מ [המקדש מלך] שני הפירושים עולים בקנה א' דהלל גמור זהו כשהמלי' מקבלת הארה גדולה עד שהיא במדרגת הבינה כענין לא זו מחבבה עד שקראה אמי כו')

Mas a explicação correta [é]: o Hallel completo é a lua em sua plenitude, e o Hallel incompleto está no segredo da diminuição da lua." Fim da citação. E, de acordo com o que está escrito em nome do Mikdash Melech, as duas explicações concordam: o Hallel completo ocorre quando Malchut recebe uma grande iluminação, até alcançar o nível de Biná, como em "Ele não deixou de estimá-la até chamá-la 'minha mãe'", etc.)

(ועמ"ש מזה בד"ה שיר השירים בענין ב' הפירושים שבבחי' כלה לשון כלה שארי ולשון כלתה נפשי כו'. ועמ"ש סד"ה יגלה לן טעמיה בענין ביום ההוא יהיה כו'):

(E veja o que está escrito sobre isso no discurso que começa "Cântico dos Cânticos", a respeito dos dois sentidos de kallah: o sentido de "minha carne desfalece" (kalah) e o de "minha alma anseia" (kalsah), etc. E veja o que está escrito no fim do discurso que começa "Que Ele nos revele suas razões", a respeito de "Naquele dia será", etc.)

LikuteiTorah.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

Sobre esta edição

Esta edição contém o texto hebraico e a tradução em português.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nossa tradução em português, feita a partir da nossa tradução inglesa do hebraico, sem as notas da Kehot: CC BY 4.0.

Esta edição como um todo: CC BY-NC 4.0. Pode ser copiada, impressa e compartilhada livremente, citando a Kehot Publication Society e likuteitorah.com; não pode ser vendida. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

A tradução para o português foi feita a partir da edição em inglês de likuteitorah.com com ajuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), com o hebraico ao lado para conferência; ainda não foi revisada por um editor humano. Confira com o hebraico tudo o que for importante.

O Rebe pediu que os maamarim da parashá da semana, a “Parashá chassídica”, sejam estudados durante essa semana, distribuídos pelos seus sete dias (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por que estudá-la, e as brachot do Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Um projeto gratuito e sem fins comerciais; nada aqui é vendido. Sem afiliação com a Kehot, o Sefaria ou a Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/pt/likutei-torah/tzav/7/

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak